Ч. 44 (13.942). Львів, вівторок 19. лютого 1935. Poсztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ. Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Сензаційні арештування в Німеччині.

СПРЯТАЛИ ВИСОКИХ ДОСТОЙНИКІВ.

Як довідується віденська преса, від кількох днів у Берліні йдуть численні арештування, викликуючи в деяких суспільних колах сильне занепокоєння, тимбільше, що між арештованими находяться вищі урядовці. Велике враження викликало особливо арештування д-ра Ахіля Герке, шефа уряду раси в міністерстві внутрішніх справ. Д-ра Герке вважають в націонал-соціялістичних колах визначним авторитетом в ділянці расових справ і тому доручено йому розбудову расового уряду. Він теж виладив проєкт расового закону, принятого урядом. У вязниці знайшовся дальше Цепелія, співробітник державного міністерства харчівництва Даре, дальше барон Мум, шеф протоколу в уряді закордонних справ гр. Бассевіца і радник Гізевіюс, шеф пропаганди східно-пруського президента Коха.

Дивні поголоски кружляють теж про директора Ніколяя в державному міністерстві внутрішніх справ, що від кільканацяти днів не показується в бюрі. Про щезнення міністерського директора Ніколяя нема ніяких урядових вияснень, тому годі ствердити, чи він теж увязнений чи може з інших причин усунено його від урядування. Він був шефом конституційного відділу в м-стві внутрішніх справ і був міродатним у законодатних працях для реформи держави.

АРЕШТУВАННЯ СЕКРЕТАРЯ КАРДИНАЛА ФАВЛЬГАБЕРА.

В католицьких колах Німеччини викликало сильне враження арештування д-ра Вайстанера, секретаря кардинала д-ра Фавльгабера. Коли д-р Вайстнер вийшов з будинку церковного уряду, придержало його двох молодих людей. Він мусів чекати, аж прийшло двох умундурованих людей, які завели його до найближчого поліційного ревіру. Тут його переслухано й переглянено теку, в якій находилися ріжні церковні документи. За дві години пустили його на волю.

З приводу цього інциденту кардинал Фавльгабер зложив гострий протест.

У МІНХЕНІ АРЕШТУВАЛИ КОЛО 40 ЗАКОРДОННИХ ЖУРНАЛІСТІВ.

У Мінхені в пиварні поліція арештувала 40 осіб, здебільша закордонних журналістів, які робили записки з нарад німецької шкільної громади. У пивниці міської пиварні виголосив директор державної школи Йосиф Баває промову на тему віроісповідної школи.

Кореспондентів з закордонними пашпортами поліція випустила на волю.

Кореспондент „Юнайтед Прес", німець Ганс Фолькнер сидить в арештах політичної поліції.

Кореспондентів арештували тому, що не мали спеціяльних дозволів списувати звітів з нарад і засідань.

Неуступчивість Абісинії.

З Аддіс-Абеби повідомляють, що мобілізація в Італії не викликала в Абасинії ніякого враження. Цісар Абісинії під натиском провідників племен відмовляється сповнити домагання Італії. Абісинія запевняє, що ці домагання безосновні і домагається далі, щоби їх розглянув міжнародній мировий суд. Не помогло теж посередництво В. Британії. Урядові кола Абісинії переконані, що Абісинія сама зможе оборонити непорушність своєї території.

В. Британія затрівожена.

Загострення італійсько-абісинського конфлікту викликало трівогу в британських колах. Ці кола не скривають свого здивування, що Абісинія та Італія не наладнали дотепер безпосередніх переговорів, як їм доручили в Женеві. Як відомо, делегації обох держав вислали ноти до генерального секретаріяту Ліги Націй, зобовязуючись зробити все, щоби перешкодити у майбутності неприязним інцидентам.

У Льондоні переконані, що мобілізація в Італії не дасться погодити з постановами мирового договору між Абісинією та Італією з 1928. р.

Італія переступила межі своєї оборони.

ПАРИЖ, 18. 2. ПАТ. Наради великої фашистської ради [illegible] у французькій пресі. „Матен" пише, що Італія переступила межі своєї оборони. Висилка італійських військ до Африки, яку спершу італійський уряд заперечував, тепер офіційно потверджено. Мобілізація поширюється. „Матен" догадується, що Італія розпочала [illegible] в Африці з метою загарантувати свою безпеку та уможливити кольоніяльну експанзію.

Перемога католиків у Баварії.

Від кількох тижнів велася у Баварії гостра боротьба за католицьку школу, з якої вийшли переможцями католики. І так у Мінхен до народніх шкіл вписалось 65 відсотків дітей. Ця перемога тим цікавіша, що націонал-соціялісти розвинули величезну пропаганду в пресі, щоби батьки вписували дітей до державних невтральних шкіл.

Перемога католиків виявила, що католики у Баварії мають сильний вплив.

Велика маніфестація католиків у Берліні.

БЕРЛІН, 18. 2. ПАТ. У спортовій палаті в Берліні німецькі католики улаштували велику маніфестацію з нагоди роковин коронації папи Пія XI. при участи 20.000 осіб. На святочні сходини прибули: нунцій монсіньор Орсеніго, берлінський епископ Барес та інші. Нунцій Орсеніго виголосив промову, підкреслюючи, що католики Берліна, віддаючи пошану папі дають доказ віри у світове післанництво св. Отця. Вкінці нунцій взивав католиків Берліна, щоби далі давали примір віри і вірности супроти апостольської столиці іншим німецьким містам.

Опісля виголосив промову президент берлінської округи Рік заявляючи, що в Німеччині може іcтнувати тільки одна католицька церква.

Швидкий поворот командантів большевицької армії.

З Москви повідомляють, що командант большевицької армії на Далекому Сході Блюхер, шеф політичного відділу Аронштам і численні старшини, які брали участь у конференціях та конгресах у Москві, отримали приказ негайно вернутись на Далекий Схід.

ДЕКЛЯРАЦІЯ МІН. КОСЦЯЛКОВСЬКОГО.

Львів, 18. лютого 1935

За недовгий час нашої приналежности до відродженої польської держави мали ми вже нагоду чути неодну програмову енунціяцію найвідповідальніших представників польського уряду в справах українсько-польських взаємин, але всі вони під ніяким оглядом не були подібні до тієї програмової декларації, яку виголосив про українсько-польські взаємини в Польщі теперішній міністер внутрішніх справ п. М. Косцялковський у сенаті дня 14. лютого 1935 р. Чули ми вже й таку енунціяцію, що уряд буде шукати спільної мови з українським населенням понад голови українських політичних провідників і парляментаристів, але не чули ми досі того, що, мовляв, ті провідники й політики не є репрезентантами українського народу.

Теперішній міністер внутрішніх справ відродженої Польщі почув себе в праві стати на становище оборонця українського населення перед його власними синами і вибранцями. Українське „громадянство — казав п. Косцялковський, — від вас відсувається і відвертається". Чому? — бо [illegible] — говорив п. міністер — [illegible] польської держави, але переконані для українського громадянства в тій державі". П. міністер представив себе тут не тільки оборонцем „покривдженого" українськими політиками їхже власного народу, але й реформатором українського суспільного й політичного життя і висловником волі українського населення. „Більше подібних вам — заповів п. міністер — не буде, не буде тому, що українське громадянство не схоче вже їх вибрати". Большевики твердять уже шіснацять літ, що вони є єдиними висловниками волі і бажань українського народу, але в те і п. Косцялковський ніколи не вірив. Вони теж твердять, що цілий теперішній правлячий табор у Польщі не є висловником волі і бажань польського народу, але в те цілий світ не вірить крім очевидно большевиків. Тому не може й вам нікого дивуватись, що ми теж не повіримо в те, немов би то п. міністер Косцялковський знав краще від українських політичних діячів волю і бажання українського населення в Польщі.

Але річ у тому, що ми не можемо не вірити в проголошену п. міністром програму політики в українських справах. А вона зводиться до того, що на будуче в відродженій Польщі не зможуть репрезентувати української політичної думки [illegible]

політичні чинники, а тільки чинники, що будуть схильні думати категоріями пана міністра, себто стануть політичними наймитами і поштурханцями. Тому, згідно з духом тієї програми, теперішний український зорганізований і незалежний політичний світ мав би зійти з арени політичного й громадського життя саме з волі пана міністра Косцялковського, який, як відомо, є не тільки керманичем польської внутрішньої політики, але й шефом адміністративного апарату. Очевидно, що скоро матимемо певно нагоду переживати практично реалізацію цієї програми. Тоді переконаємося наглядно всі, до якої міри може репрезентувати політичні настрої і бажання нашого населення шеф польської адміністрації.

Та промова п. Косцялковського обговореною програмою його української політики не вичерпується, бо в ній він закинув ще українським політикам дволичну гру в політиці, не підтвердивши цього свого твердження ніякими фактами. Таким чином п. міністер кинув не тільки на адресу наших парляментаристів і політиків, але й на адресу всього українського громадянства, яке їх вибрало, важке обвинувачення в політичному крутійстві та нечесности. Над таким обвинуваченням ніде в культурному світі не проходять тихо до порядку, а вимагають вияснень і фактів. І українське громадянство вимагає від п. міністра Косцялковського прилюдного оголошення тих фактів і тому вповні підтримує оголошений учора в „Ділі" прилюдний запит голови Парляментарної Репрезентації УНДО посла д-ра Дмитра Левицького, адресований до п. міністра Косцялковського.

У своїй промові з 14. лютого п. міністер внутрішніх справ уважав за вказане підкреслити і те, що після вбивства пок. міністра Перацького в Польщі не застосували до українського громадянства системи збірної і кругової відповідальности за те вбивство. „Нехай панове призадумаються, що сталось би з вами всіми, колиб це було деінде. Напевно нинішнього дня не булоб дискусії на цю тему, бо не булоб на ній напевно і сен. Макуха". Якщо п. міністер переконаний, що застосування збірної відповідальности до всього українського громадянства за злочини одиниць, чи гуртів булоб усилі поладнати в короткій дорозі українську проблему в Польщі та звільнити польську політику від непотрібних клопотів, то на ту тему шкода входити в дискусію. Він має право в це вірити і має право навіть жалувати того, що ще досі в законодатних установах Польщі є незліквідованими українські посли й сенатори, вибрані серед найважчих обставин і адміністративних труднощів українським народом. Зате ми певні, що навіть після поголовної ліквідації цілої провідної верстви українського народу, нікому вже не вдасться вирвати з душі українського народу його політичних ідеалів, так само, як не вдасться спаралізувати його боротьби за свої права.

Цілий зміст і тенденція промови п. міністра Косцялковського вказують на те, що він бажав би повернути колесо історії взад. Йому усміхається дивна місія, місія на історичному фоні українсько-польських відносин наскрізь незрозуміла, бо місія на ново і по свому формувати політичне обличча українського народу та накидати йому свої політичні аспірації при допомозі засобів сильного переможця. Але цілі довгі століття нашої і польської історії доказали, що такі спроби з польського боку ніколи до нічого путнього не доводили. Вони спричинювали тільки жалюгідні в наслідках катаклізми. Не бачимо ніяких даних і тепер на те, щоби п. міністрові Косцялковському вдалося осягнути те, проти чого все працювала і тепер працює історія.

З нашої кооперації.

БОРОТЬБА ПОЛЬСЬКИХ РЕВІЗІЙНИХ СОЮЗІВ ЗА УКРАЇНСЬКІ КООПЕРАТИВИ.

На тих землях, що відлучені від Ревіз. Союзу Українських Кооператив, іде тепер боротьба між трьома польськими кооперативними централями, хто з них притягне до себе більше українських кооператив. Змагаються зі собою „Союз польських рільничих і зарібково-господарських кооператив" і Союз споживчих кооператив „Сполем", а як третій бореться за свою участь у спадщині по РСУК. волинський Союз районових кооператив Волошиновського під назвою „Гурт". Цей останній союз має за собою підтримку воєводи Юзефського. Є вже нові випадки опечатування кооператив, коли вони відмовлялися вступити до цього союзу. Кооперативна Рада повідомила Дирекцію РСУК, що багато українських кооператив у воєвідствах волинському, поліському, люблинському і краківському, котрі відпали від РСУК, досі не зголосили свого приступлення до ніякого союзу.

НОВІ КООПЕРАТИВИ.

Дирекція РСУК приняла дня 15. І. ц. р. в члени Т-ва кооперативу „Комерція" у Львові, вул. Костюшка 3. Крім того приняла кооперативи: „Українська Райфайзенка", Кути пов. Золочів, „Вперед", Копичинці-Гора, „Власна Поміч", Русів пов. Снятин, „Народня Сила", Денисів пов. Тернопіль, „Згода", Кізлів пов. Тернопіль, „Єдність", Копичинці, „Єдність", Ридодуби пов. Чортків.

ПОСИЛЕНА ОЩАДНОСТЕВА АКЦІЯ У ЛЬВОВІ.

Щоб посилити ощадностеву акцію у Львові, рішило Т-во „Ощадність", яке, як відомо, займається ощадностевою акцією у Львові і в краю, створити окремий львівський відділ Т-ва. Цей відділ мав би зайнятись пропагандою ощадности спеціяльно у Львові. На сходинах представників наших економічних установ вибрано 10 осіб з ріжних дільниць Львова, які малиб увійти до цього відділу. І так вибрано на середмістя дир. Бурчака Івана; на Личаків дир. Чуму Василя; на Жовківське дир. Манька Вас.; на Замарстинові Польового Івана; на Клепарів дир. Полянського Володимира; на Стрийське дир. Домбровського Августина; на Городецьке радн. Костишина Антона; на Богданівку дир. Воробія Михайла і на Сигнівку Фостика Богдана.

На перших сходинах створеного так Львівського Відділу Т-ва Ощадність" вибрано на голову радн. Костишина, на заступника голови дир. Бурчака, на секретаря м-ра Рижого. Першим кроком Львівського Відділу буде створити на передмістях і в середмістю місцеві комітети для збирання дрібних ощадностей. У склад цих комітетів будуть входити представники всіх установ дотичної дільниці. Другою справою Відділу буде заопікуватись нашими служницями, згуртованими в Т-ві „Будучність" і в Т-ві Св. Йосафата. Статистичні дані виказують, що у Львові є понад 6.000 служ., у величезній більшості українок. До співпраці Відділ запросить також „Союз Українок".

ЧИСТОТА ІДЕЙ І ЧИСТОТА МОВИ.

В ч. 6. „Госп.-Кооп. Часопису" находимо окрему рубрику: „Як не треба писати статтей". У цій рубриці поміщена ціла стаття неназваного автора під наг. „За чистоту кооперативної ідеї". Редакція у відповідній заввазі зазначує, що поміщує цю статтю як взір, як статтей не треба писати. Кооперація ввела разом зі своєю ідеольогією і практикою на наше село цілу масу чужих слів, які поволі там прищіплюються, але часто у невідповідних значіннях. Господарська, політична, а головно молода націоналістична преса, принесла також на наше село цілу повінь чужих слів і — що гірше — оклепаних, шабльонових фраз, які як тяжкий намул осідають на мовній, головнож на письменницькій уяві нашого селянина. Згадана стаття — це клясичний приклад такого зловживання чужих слів та нахапаного, газетного стилю, яким зачинають писати вже й наші селяни. Варто цю статтю прочитати. В. Л.

З польської преси.

Відгуки промови мін. Косцялковського.

Остання промова мін. Косцялковського, в якій усі інші порушені моменти відійшли в тінь супроти тої частини промови, яка була присвячена українцям, найшла саме завдяки тому свому українському уступові захоплення на сторінках т. зв. курієркової преси — львівської і краківської.

Отже „*Кур'єр Львовскі*", непримирений ворог санаційного режіму й усіх пілсудчиків, висловлює самі слова признання у статті „*Світла і тіни цікавої промови*" (з 17. ц. м.) „Світла" — це уваги міністра під адресою українців, „тіни"— це уваги на інші порушені теми. Читаємо в отому ендецькому органі буквально:

„П. міністер Косцялковський сказав вчора „українцям" (львівські ендеки втримують характер: українець істнує для них завжди лише в „лапках". — Прим. Ред.) кілька слів гіркої правди. Погоджуємося з ним в цілості, коли домагався, щоби представники „українізму" задеклярували, що вони є „льояльними і вірними громадянами польської держави", хоч очевидно сама декларація без діл, які йшлиб за нею, не вистарчить. Правду теж казав міністер, заявляючи, що „українські" посли і сенатори не репрезентують справжніх настроїв руского громадянства і що своєю політикою роблять прикрість передовсім свому власному народові. Це очевидні правди (?!! — Прим. Ре.) і ми хотіли би за п. міністром так само вірити, що пп. Левицькі, Макухи і тов. є вже „останніми могіканами" того типу представників руської людности, які службу свому народові бачать у „цькуванні і підюджуванні". Коби гостра апострофа п. міністра трохи протверезила гарячі голови українців, але до того треба, щоби і за словами представників уряду пішли діла. Отже передовсім треба занехати з „українцями" тих кабінетових розмов, про які згадав п. Косцялковський. Пп. Левицькі ет консортес повинні знати, що як довго вестимуть нинішню сепаратистичну політику, так довго ані міністер не буде з ними говорити „в малому гурті", ані льокальні власти не будуть кокетувати їх поблажливістю і — поборюванням польських народовців.

З промови п. міністра виходить, що він резервує собі ще скласти декларацію у справі політики уряду супроти національних меншин. Отже почекаємо на позитивну програму. Наразі льояльно ствердуємо, що у вчорашній промові були нові тони, що п. Косцялковський не ставив вже на одній лінії „польських і українських націоналістів", як його попередник Складковський, і що мабуть доцінює небезпеку, якою грозить державі говорення з „українською" делегацією в метою заключити за її посередництвом „угоду з українським народом", що її так поручає значна частина санації. П. Левицький пропонує нам спільну нову виправу на Київ. Одначе для нас важніща річ, щоб у нашій державі не ширилася ідея нової атаки на польський Львів. Тому треба не лише винищувати український сепаратизм, але й безперервно та всілякими способами скріплювати польські елементи на східних землях. Отже треба засадничо змінити в нашій дільниці політику супроти самооборонної польської акції, супроти народової преси, супроти цілого народового руху. Поліція не вистарчить..."

Таким робом, як бачимо, польська ендеція бачить у промові мін. Косцялковського відповідну нагоду для поведення акції в двох напрямах: 1) ще більшому цькуванні уряду проти українців і 2) випрошуванні прихильности для себе, доказуючи, що властиво між становищем мін. Косцялковського та становищем ендеції нема супроти українців ніякої ріжниці...

На тому самому становищі стоїть і *краківський „Кур'єрок"*. У великій передовій статті з 18. ц. м. під наг. „*Без омен і недосказів*" „ІКП" так само з найвищим захопленням реферує промову мін. Косцялковського, докоряючи лише польським політикам і урядовим чинникам, що вони досі „потурали" українцям. З довгих, гидково курієркових виводів можна зазначити хіба такі провідні думки, що: нема ніяких ріжниць між УНДО чи немилобуть іншими легальними

українськими політичними партіями та між ОУН, що молодь українська вся належить до ОУН і тому нема чого ділитися, що „молоді люди“ будуть інші, ніж є „старі“, і що треба передовсім застосувати до українців ту саму тактику, яку санаційний режім стосував до всіх польських партій — розбити їх політичні партії. Цей останній уступ найцікавіший і найбільш характеристичний для настроїв, пануючих в курієрково-санаційних сферах:

„...Керманичі нашої політики після травневого перевороту висунули у відношенні до політичного життя в польському громадянстві засаду ліквідування партій в дальшому значінню і політиків старого типу. Та метода була і є стосована послідовно і то не лише супроти політиків, які з природи річи займали вороже становище до травневого режіму, але й супроти таких політичних діячів, які в ріжних періодах співпрацювали з табором марш. Пілсудського, однак психічно творили тип політиків старого автораменту. Погляньмо на польські політичні партії, а переконаємося, що наслідок такого процесу вже дуже яскравий. Тимчасом тої послідовности бракувало на відтинку русько-українському...“

І тут „Курієрок“ ллє помиї на всі українські політичні партії та взиває до репресій супроти них, не жаліючи ніяких інвектив. Чого більше у тих інвективах — глупоти чи злоби — це вже річ байдужа.

Україна - єдина ясно національно означена країна в Совітах.

Ню Йорк, 25. січня 1935.

Тетяна Чернавіна виголосила 20. І. реферат про совітську Росію перед якими 800 слухачами в весняновій салі під театром Мекка Темпл при 55 вулиці в Ню Йорку. Її книжка „Втеча із Совітів“, що появилася з початком минулого року, підготовила їй дорогу до Злучених Держав. Недавно вона прибула з Льондону до Ню Йорку. Кожний був цікавий, що вона привозить, коли рецензент нюйорського „Таймсу“ так висловився про її книжку: **„Минуться Совіти, минеться Росія, а „Втеча із Совітів“ залишиться ще на довго після того документом часу“.**

Її чоловік був професором, вона сама покінчила університет і за совітської влади була урядничкою музею то в Москві то в Ленінграді, поки не попала сама в концентраційний табор, її чоловік в тюрму, а далі на Соловки. Обоє втікли звідти до Фінляндії. Сама втеча — це справжнє геройство століття.

Коли дивитись на Тетяну Чернавіну, пізнати її переживання. Вона середніх літ, кремезної будови, радше молода, ніж старша, привітлива і поважна. Говорить, як з університетської катедри, але із життям.

Незвичайно важко обняти цілий велитенський матеріял реферату. Особистих споминів вживає лиш на ілюстрацію відносин. Решта — справжня монографія сучасної Росії в образках.

Отже розкриває картини: селянство, робітництво, інтеліґенція. В дискусії відповіла на запити про релігію, молодь та участь жидів в управі совітами. На все дає рішучу відповідь. Почувається російською патріоткою. Питання, написане на картці д-ром Семеном Демидчуком до президії, наскільки голод на Україні був викликаний як засіб боротьби уряду з політично-національних мотивів, залишилось без відповіди. Зате після реферату, у приватній розмові між Тетяною Чернавіною та д-ром Мишуґою і д-ром Демидчуком, відповіла вона на це питання: *„Україна — це єдина ясно під національним оглядом „определена страна“* (означений край). На жаль, не мала часу про це говорити ширше.

Після того предсідник зібрання д-р М. Інґерман, обіцяв спонукати Чернавіну уладити окреме зібрання для українців, коли вона покінчить свою об'їздку по Америці.

З безлічі думок і помічень, переказаних референткою, не можна забути таких: Селянство пішло за большевиками тому, що їм обіцяли землю. Ленін сказав про це: **„Треба було щось голодній собаці обіцяти, щоб її посадити на піч“. Поневолення й колективізація йшли постепенно, поки не прийшла цілковита переміна селянства на рабів.** Решту доконав голод, що найстрашніше відбився на Україні й Кубанщині.

Концентраційні табори мають свою державну рацію. Це не для покарання злочинців чи проступників, а просто примусова каторга для виконування державних робіт, що їх не вдасться виконати найманими робітниками. Отже наприклад Соловецький табор має виконати канал між Балтійським та Білим Морем і приготовити терен на випадок війни з Фінляндією; Байкальський табор в Азії будує другі залізничі рейки через Сибір і т. п. Щоб можна виконати ті роботи, уряд робить усі можливі старання для вдержання мира.

Неправда, що в Совітах нема безробіття. Там-же повно „лишенців“, тобто робітників, що їм не дають праці, бо вони з буржуїв чи запідозрілі в контрреволюції. Також велика маса робітників мандрує безуспішно з Донбасу на Урал і така подорож триває місяцями.

Інтеліґенція не має загалом прав. Її вистрілюють при якійнебудь нагоді, от як у часі наганки за вбиття Кірова. Питає раз заграничний кореспондент совітського урядовця: „Пощо стільки людей розстрілюєте, не доказавши їм вини?“ „Колиб ми стріляли людей за провини і на підставі доказаної вини, то ми робилиб так, як буржуазні держави і це не малоб ніякого враження“.

Чому молодь не робить революції в Совітах? Нема кому, бо й молодь іде за хлібом. Дитина колишнього „буржуя“ не має рівних прав з пролетарською дитиною. Отже пролетарська дитина дістає доступ до школи і має пайок. Росте погорда до „буржуйських“ дітей, а не до влади. Але **вбивство Кірова вказує, що і в комуністичних рядах щось готовиться. Варто знати психіку Ніколаєва.**

Релігія пішла в підпілля і йде з такою силою, як колись у катакомбах. Церков уже не переміняють на клюби, щоб не було крику із заграниці, а їх тепер просто розбирають. Антисемітизму нема, бо серед голоду ніхто не вважає на расову приналежність. По тюрмах відсотково більше жидів, ніж „русских“. Мистецтво цвіте, бо „русскій“ народ ще не вмер.

ПЕРЕД ВЕЛИКОЮ МАНІФЕСТАЦІЄЮ СОЦІЯЛІСТІВ.

БРЮСЕЛЬ, 18. 2. ПАТ. На неділю 24. лютого ц. р. бельґійська соціялістична партія підготовляє у Брюсель велику маніфестацію проти уряду в якій візьме участь 200.000 робітників. Уряд спершу дозволив на маніфестацію, опісля побоюючись заворушень відкликав дозвіл. Управа партії рішила не відкликувати маніфестації. На найближчім засіданні парляменту соціялісти зголосять у цій справі інтерпеляцію. Коли парлямент відкине інтерпеляцію соціялістів, тоді в дні 21. лютого ц. р. відбудеться надзвичайний конґрес партії, який вирішить, чи маніфестація таки відбудеться, не зважаючи на заборону влади. Слід підкреслити, що соціялістичні синдикати у Брюсель начисляють 200.000 членів тоді, коли збройна сила держави начисляє 60.000 вояків.

Цісар Манджу-Ко їде до Токіо.

ТОКІО. ПАТ. Урядові кола повідомляють, що цісар Манджу-Ко Канґтеґ приїде з візитою до Токіо в дні 6. квітня ц. р. Манджурського цісаря привитає на двірці сам мікадо.

Цісар Японії надіслав цісареві Манджу-Ко телеґраму з побажаннями з нагоди 30 роковин його уродин.

Д-Р ЕВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ. 19

СТОРІНКИ З МОГО ЖИТТЯ.

В Стрию помер повітовий маршалок Ромашкан. На його місце вибрано дотеперішнього віцемаршалка, графа Карла Дідушицького. На його місце прийшов вибір віцемаршалка і тоді ми зажадали, щоб ним був русин. Розпочалася дебата і в ній заявив іменем поляків радний повіту Черницький, судля зі Сколього, що це місце — правда — належалосяб русинам, одначе поляки не дадуть їм його, бо русини не заслужили собі на це через свої ненависні протипольські виступи на вічах, улаштовуваних „Підгірською Радою“. Це нас подразнило дуже. Я виступив дуже різко, випрошуючи собі польське менторування і заявив іменем руських членів ради, що ми вуступаємо з цієї причини з повітової ради, після чого ми всі вийшли і повітова рада лишилась зовсім без русинів. Ця справа наробила багато розголосу, не лиш у Стрийщині, але й у цілім краю.

В 1894 р. влаштували поляки польську Костюшківську краєву виставу у Львові. Стрийська повітова рада рішила використати і ту нагоду для демонстрації. Під проводом маршалка Дідушицького зааранжовано громадну поїздку на виставу. Замовили цілий поїзд і напхали його повний всякими війтами, писарями, дорожниками, возьними та ріжними посіпаками і повезли до Львова, як **„dowód zaufania ruskiego ludku“**. Найперше завів Дідушицький все те до св. Юра, де на його прохання митрополит поблагословив цілу ту бранжу; потім повели їх на виставу, де витав їх іменем виставового комітету Здзіслав Мархвіцький промовою, повною алюзій на адресу стрийських діячів, котрі, мовляв, вміють ширити лиш ворохобню, підчас коли тут плекається працю і взаїмну любов. Хруні кричали „віват“, відтак годували їх і поїли ввесь день, аж пізним вечором ледви встигли їх позбирати і позаганяти на залізницю.

На ту польську демонстрацію відповіло віче, скликане „Підгірською Радою“ 28. вересня 1894 р., яке при дуже численній участи селянства запротестувало голосно проти надуживання селянства Стрийщини для польських шопок. Поляки були цією контрдемонстрацією дуже подразнені і міжнаціональні відносини в повіті ще більше загострилися.

В дні 10. вересня 1894 р. відбулася в Коломиї перед судом присяглих розправа проти посла д-ра Теофіля Окуневського, обвинуваченого за провину підбурювання проти особи намісника Баденія з параграфу 300 к. з.

На останній сесії сойму намісник Бадені, відповідаючи на прошання послів, заявив, що уважає своїм обовязком старатися про добро цілого краю, отже й русинів, і буде це робити або з руськими послами, або без них, отже що без них обійдеться. По сесії складав Окуневський звіт у Коломиї, а коли один з виборців запитав його, чи це правда, що Бадені вжив у соймі таких слів, відповів йому: „Так! Це правда, одначе ми, русини, мусимо усі сили злучити, щоб того бутного шляхтича навчити розуму“. З цієї причини дістав Окуневський акт обвинувачення і прийшло до розправи. Окуневський зажадав від мене оборони. В мене був це перший виступ перед присяглими і взагалі перша моя більша оборона, бо в Стрию не було ще тоді окружного суду, отже боронити перед присяглими не мав я ще нагоди. На розправу зійшлася і зїхалася дуже численна публика. Я був приготований дуже дбайливо, отже моя оборона випала блискучо. Присяглі заперечили вину одноголосно і публика уладила нам обидвом велику овацію. Моя промова поміщена дословно в „Ділі“, ч. 194—197 з 1894 р.

(Далі буде.)

З відчитової салі.

Академічні Вечорі Богословського Наукового Т-ва: Д-р . Мінко: Вільномулярі. 17. лютого, саля „Бесіди“.

У дбайливо опрацьованому рефераті прелегент дуже обширно подав генезу й історію масонства. На думку прелегента масони — це зорганізована релігія, яка хоче заступити християнську релігію. Масони це неначе черничий чин. Іх характеристичною прикметою є таємничість. Брати-вільномулярі складають присягу на вірність орденові і що зберігатимуть тайну. Гасла вільномулярів це вільність, рівність і побратимство, це поступ, гуманність і альтруїзм та якнайбільша толеранція релігійних і політичних переконань братів. Та ця так би мовити ідеольогія вільномулярства призначена для братів нижчих ступнів; верхівка вважає своєю ціллю повалити християнство, а головно папу й католизм та на іх руїнах здвигнути нову масонську релігію. Оцю мету закривають вони перед світом саме тими гаслами, а новиків приваблюють символами та таємними обрядами.

Конспіртивність масонства помогла йому поширитися і між християнами, хоч до масонів належало багато великих і славних людей, це не повинно нікого обманювати.

День 24. червня 1717 р. вважається датою народин вільномулярства. Початком цієї організації треба вважати орден Темплярiїв, який розвязано а головного майстра Молея покарали смертю. Члени ордену розбіглися по цілому світі, частина зайшла до Шотляндії і там заснувала тайне товариство, що за свою ціль вважало помститися на папі. Першим зразком вільномулярів була теж організація німецьких мулярів з XIII. ст.

Згодом масони (давнього типу) обєдналися з гностиками. Вільномулярство скоро поширюється. У першій половині XVIII. ст. повстають льожі по цілому світі. В 1747 р. заснували масонську льожу у Львові (оснував її один француз під назвою „трьох богинь“).

Характеристичною прикметою масонства є індиферентизм. Масони навіть поручають братам виконувати релігійні практики своєї віри. Вільномулярство це мішанина пантеізму, деізму, гностицизму і всякого роду сект, за головну основу приймає розум.

Вільномулярі ревно займаються політикою. Вони піддержують і згодом повалюють Наполеона І. і ІІІ. Французьку революцію підготовили у львиній частині масони. Французькі масони піддержують парискую комуну. Вони мають з того боку вплив на всі уряди Франції. Така сама роля вільномулярства в Італії аж до приходу Мусолінія. Масонами були Кавур, Мацціні та інші чільні боєвики за національне визволення. В Німеччині Фридрих Великий був великим майстром льожі, теж Бісмарк був ревним масоном. Те саме в Австрії (Йосиф ІІ.) і в Англії, де кожний англійський король і князь Уельсу є провідниками масонів.

Дуже поширене вільномулярство теж у Бразилії, Америці, Мексику. В Росії масони теж поширилися та мали навіть великий вплив на декабристів. В Польщі процвітало масонство головно за Сасів. Тепер є у Польщі 11 масонських льож.

Всіх масонів на світі є понад 4 міліони.

Характеристичне те, що масонами є саме еліта всіх країв. Королі, міністри, визначні державні мужі та кардинали є братами масонами.

Масон Маляпер сказав: „Почавши від 18. ст. нічого не сталося без дозволу і впливу масонів“. І воно так справді є. (Так відповів прелегент на запит радника Копача).

Існують теж масонські льожі сестер (жінок), які уприємнюють життя братам.

Українських самостійних льож не було. Українці були членами чужонаціональних льож: польських, російських і французьких.

Визначним масоном був гетьман Розумовський, а навіть один з попередніх галицьких митрополитів нібито був масоном, але прелегент у це не вірить.

Масонерія є резервуаром усяких сект, які є ворожі Церкві.

По рефераті розвинулася дискусія.

Збірка дару на коляду Рідній Школі в р. 1935.

Згідно з домаганням кожного з трьох східногалицьких воєвідств подаємо до прилюдного відома, що збірка дару на коляду Рідній Школі, переведена на основі дозволу кожного з тих воєвідств, дала дотепер такий вислід: з львівського воєвідства 12.897 зол. 08 сот., із станиславівського воєвідства 5,627 зол. 67 сот., з тернопільського воєвідства 10,624 зол. 46 сот. Разом 29.351·23 сот.

Подрібний виказ по громадам і повітам буде оповіщений в одному з найближчих чисел журналу „Рідна Школа“.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ.

Митний кордон між Францією і Сарщиною.

САРБРІКЕН, 18. 2. ПАТ. Вчора скінчився у Сарщині митний кордон Франції. В 12. год. вночі французькі митні урядовці покинули свої станиці на сарсько-німецькім кордоні. Одночасно на кордоні Сарщини і Франції повстало 500 станиць німецьких митних урядовців. Зміна митних кордонів відбулася спокійно.

—o—

Низка договорів між Францією та Німеччиною.

РИМ, 18. 2. ПАТ. Переговори делеґатів Німеччини і Франції при участи комітету трьох фінансового підкомітету Ліґи Націй у справі повороту Сарщини до Німеччини закінчились учора підписанням низки договорів.

—o—

Якої національности є „посол“ о. Яворський?

Росіянин, автор чорносотенного гимну, який виступає як „русін“ наслідком „условій политической обстановки і пониманія политической тактики“.

„Русскій Голос“ друкує подрібний звіт з IV Краєвого Зізду РСО. У числі з 17. ц. м. находимо окремий уступ п. н. „Вопрос о вхожденіи в Центр. Совѣт деп. о. Яворскаго“ (Питання про вхід до Центр. Совіту пос. о. Яворського). Весь ту частину передруковуємо „пер екстенсо“, тому, що вона яскраво характеризує ціле сучасне дивоглядне явище, відоме під назвою воскресення „русинів“: як оті нинішні „русини“ є може навіть не стільки витвором **польської** адміністраційної політики, скільки політики явних і законспірованих чинників **московських,** що користають лише з коньюнктури, щоби закріпити свої **російські** впливи у Східній Галичині, потрібні „на всякий випадок“...

Отож серед дискусії забрав слово один із лідерів і ідеольогів нинішнього **москвофільсько-ренеґатського** напрямку д-р А. Хиляк. Читаємо про це у „Русскому Голосі“:

„Дальше **д-р А. Хиляк,** у звязку з істнуючими виборами, висунув питання про участь в новому Центральному Совіті пос. о. Яворського з Ляшок. Зокрема д-р Хиляк звернувся до президії Зізду з просьбою негайно візвати відсутнього о. Яворського на салю засідань і зажадати від нього, з уваги на його попереднє становище до РСО, щоби він прилюдно заявив: чи він погоджується з програмою РСО. Колиж о. Яворський не погоджується, то він (д-р Хиляк) буде примушений відмовитися від участи в Центральному Совіті.

„Свою думку про участь пос. Яворського в Центр. Совіті РСО д-р Хиляк мотивував основно, вже в присутності о. Яворського, в той спосіб: Правда, о. Яворський має за собою значні, головно довоєнні (Городок) заслуги на російській (русской) народній ниві, але після війни він самочинно нарушив національну дисципліну і підтримував іншу організацію, що старалася насадити т. зв. російський сепаратизм, працюючи в той спосіб на шкоду російському (русскому) рухові в Галичині, що його репрезентує РСО. Життя показало нетривкість штучно створених організацій-ефемерид і вони провалилися, не відповідаючи змаганням села. Тому тепер, коли о. Яворський, який в останньому часі дав уже докази свого льояльного відношення до РСО і підтримує культурно-освітню роботу Общества ім. Качковського, має ввійти до Центр. Совіту РСО, запитую: чи о. Яворський погоджується з програмою РСО, чи він приєднюється до одноголосно принятих резолюцій нинішнього зізду, зокрема до першої з них, яка боронить **принцип культурно-національної єдности руських племен,** і чи в той спосіб він осуджує свою минулу діяльність в попередній РАП або РАО?“ (Мова про Руску Аграрну Партію та Руску Аграрну Організацію, яка — хоч і не вживала термінольоґії „Україна-українець-український“ — всеж активно признавала окремішність українського (руского) народу від російського (русского) та не орудувала анахронічною і абсурдною теорією Пагодіних про „єдинство“ трьох русских племен“, яка обовязує до нині „Русскій Голос“ і РСО. — Прим. Ред.)

Відповідь пос. Яворського передаємо в буквальному тексті за „Русским Голосом“:

На этот вопрос **о. Яворскій** ответил: Я всегда отстаивал интересы русскаго народа, на русской народной нивѣ работаю 30 лѣт. А о моей идеологіи свидѣтельствует то обстоятельство, что **я состою автором гимна „Пора за Русь“.** Моя прошлая дѣятельность внѣ РСО была продиктована **условіями политической обстановки и пониманіем политической тактики.** В настоящій мент я **всецѣло солидарен с вынесеными съѣздом резолюціями** (себто і пан-російською резолюцією про „єдність“ російського народу від Камчатки по Попрад. — Прим. Ред.) и полагаю, что дѣятельность РСО в борьбѣ за права народа можна вполнѣ согласовать с моим лояльным и преданным отношеніем к государству и польскому правительству; **о чем я имѣл возможность убѣдиться будучи членом Безпартійнаго Блока,** от имени котораго привѣтствую съѣзд.

Заявленіе о. Яворскаго было принято с полным удовлетвореніем.

(„Я завсіди боронив інтересів російського (русского) народу; на російській народній ниві працюю 30 літ. А про мою ідеольоґію свідчить та обставина, що **я є автором „Пора за Русь“.** Моя минула діяльність поза РСО була подиктована **умовинами політичної ситуації і розумінням політичної тактики.** В нинішній хвилі я цілком солідарний з резолюціями, які проголосив зізд, і гадаю, що діяльність РСО у боротьбі за права народу можна цілком погодити з моїм льояльним і відданим становищем супроти держави і польського уряду, про що я мав змогу переконатися, будучи членом Безпартійного Бльоку, від імени котрого вітаю цей зізд.

Заяву о. Яворського принято з великим вдоволенням.)

В той спосіб перед москвофілами з РСО і іх московськими протекторами о. Яворський представляє себе як „істинно-русскій человѣк“, автор неділимського гимну; перед односельчанами з Ляшок і деякими поляками, які чудово знають, що в Галичині російського народу нема і що немає теж великого польського державного інтересу творити тут ще й проблем російської меншини, о. Яворський є звичайний собі „русин“, щонайвище з прикметником „поржонди“; супроти потиляків типу п. Гертиха він напевне є „ґенте рутеніус націоне полонус“. — словом, як кому до вподоби і як показує „пониманіе политической тактики...“

Не бояться погроз.

ПАРИЖ, 18. 2. ПАТ. Вчорашні загальні збори напіввійськової організації „Кроа де Фе“ („Вогняного Хреста“) приняли такі резолюції: „Кроа де Фе“ заявляє, що ніяка сила не примусить її занехати працю над ратуванням народу та розвязання цієї організації. Без огляду на те, що може статися, організація обдаровує вей- більшою пошаною і довір'ям свого провідника полк. де ля Рока. Ці резолюції є відповідю на внески деяких послів у палаті послів, щоби уряд розвязав напіввійськові організації з метою вдержання внутрішній лад у Франції.

Ширіть наш часопис!

Хліборобська школа в Жабю.

Повідомляють нас з Косівщини, що деякі тамошні діячі з ББ роблять заходи для оснування державної хліборобської школи нижчого типу, призначеної для високогірського (т. зв. альпейського) господарства в Жабю, косівського повіту. Школа малаб за мету піднести сільське господарство у Східних Карпатах, які — як відомо замешкують виключно тільки бойки і гуцули і де нема ніодного польського села. Подібної хліборобської школи для високогірського господарства, де малиб учитись селянські хлопці з покінченою сільською школою, у Польщі нема і буде це перша школа цього типу. Очевидно, така школа потрібна, хоч рівночасно треба би перевести віддовження наших бойків і гуцулів, визволення їх з жидівської лихви і доставлення їм та поширення варстатів праці через віддання до вжитку селян полонин на корисних умовинах та усунення жидівського визиску в користуванні полонинами.

Справа майбутньої хліборобської школи в Жабю є тепер у Кураторії Львівської Шкільної Округи, де організацією цієї школи чи так виробленням для неї організаційного статуту і пляну науки має зайнятися начальник виділу фахових шкіл п. Загаєвський.

Як кажуть, мовою навчання в майбутній хліборобській школі в Жабю має бути польська мова, хоч ця школа призначена виключно для обслуги Східних Карпат — отже для господарського вишколення гуцулів і бойків. У цілій польській державі нема ніодної державної фахової сільсько-господарської школи нижчого типу, як взагалі нема ніодної фахової школи, удержуваної з публичних фондів, з українською мовою навчання. Державний Хліборобський Лицей у Черниці, п. Жидачів, з українською мовою навчання щойно твориться і його призначенням є у першу чергу вишколити хліборобських інструкторів. Тому хлопці зі сільською школою з науки в лицею не можуть користати.

Покищо справа з хліборобською школою в Жабю є ще тільки в стадії початкової організації і є ще час подбати про те, щоб мовою навчання у ній була українська мова. Це повинні зробити негайно наші місцеві чинники, згуртовані у „Сільському Господарі", вислати до Кураторії окрему делеґацію і внести відповідне представлення з домаганням, щоб викладовою мовою у хліборобській школі в Жабю була мова українська.

Перед липським ярмарком.

В цілій Німеччині помітна тепер підготова й пропаганда до великого весняного липського ярмарку. Починається він 3. и кінчиться 10. березня. Сподіються, що участь промисловців буде значно більша, ніж минулими роками, тому, що деякі ділянки німецького господарства значно підвищили свою активність. Зате відчувають недостачу сирівців, які приходиться спроваджувати зза кордону за дорогі гроші, яких німці тепер не мають. Для тих ділянок індустрії, що працюють на експорт і дістануть замовлення в часі ярмарку, згодилось міністерство господарства доставити бажані сирівці, щоби тим робом піднести експорт. Зокрема сильно заповідається технічна вистава, що буде служити переглядом для всього, що нім., а частинно й чужа індустрія осягнула в ділянці техніки. З приводу ярмарку відбудеться в Липську цілий ряд міжнародніх технічних конґресів та багато пропаґандивних імпрез для підчеркнення єдности німецького промислу з народом та політикою. Цікаво також відмітити, що филя бойкоту, яка піднялася була досить високо зараз після приходу до влади націонал-соціялістичного режіму, поволі починає опадати і тратить значно на актуальности. Дуже багато помір в цьому позитивний для Німеччини вислід голосування в Саарщині. Чужинці, які приїдуть на цей ярмарок, одержать на всіх німецьких залізницях знижку коштів їзди на 60 прц. *М. С.*

Зловживання большевицьких залізничників.

МОСКВА, 18. 2. ПАТ. У тресті північно-кавказької залізниці у Ростові над Доном викрили зловживань на півтора міліона рублів, яких систематично допускалися урядовці від кількох років. До судової відповідальности притягнули 11 службовиків і дирекцію.

Здобув 200.000 кв. км. Антарктиди для Зл. Держав.

ДОНЕДІН, 18. 2. ПАТ. Сьогодні рано приїхав тут на чердаку корабля адмірал Бирд із кількома членами виправи. Підчас побуту в Заливі Котів Бирд здобув для Зл. Держав 200.000 кв. км. в антарктичних околицях. Всі члени виправи є в доброму настрою. Бирд сказав, що головною метою його виправи було ствердити, чи є злука між Мерілендом і антарктичним суходолом. Бирд ствердив, що така злука є. Здобуті виправою матеріяли опрацьовуватимуть три роки.

Прем. Думерґ про небезпеку війни.

„Еко де Парі" оголосило інтерв'ю з колишнім президентом і прем'єром Думерґом. На думку Думерґа війна можлива в найближчому часі і тому він піддержує засаду дворічної військової служби. Франція має вже систему твердинь вздовж кордонів, добре вишколене летунство, але не має ще добре вишколеної армії.

Думерґ висловив довіря до політики мін. Ляваля за порозумінням з Італією та В. Британією. Про союз з СССР заявив, що Франція ніколи не мала забогато союзів. Справді комуністична акція може зростати, але перед нею слід боронитися.

Страйк 200.000 робітників.

НЮ ЙОРК, 18. 2. ПАТ. Нині застрайкувало 200.000 робітників, які обслуговують вінди, дбають за лад і чистоту в будинках Ню Йорку. З уваги на великі недогідности мешканців Ню Йорку, які викликав страйк і побоюючись заворушень, бурмістр використає свої широкі повновласти, які має в поліційній ділянці. Повне використання цих повновластей буде однозначне з проголошенням воєнного стану.

Землетрус у Болгарії.

СОФІЯ, 18. 2. ПАТ. Нині рано в год. 9.40 сейсмографи обсерваторії в Софії потвердили сильні підземні потрясення, яких осередок віддалений 220 км. на північно схід від столиці. У північній Болгарії, головно в окраїні Розове землетрус був дуже сильний.

Японія інтервеніює в справі Абісинії.

БЕРЛІН, 18. 2. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє з Токіо: Японський амбасадор у Римі відбув нараду з державним підсекретарем Сувічем на тему італійсько-абісинського конфлікту. Японський амбасадор звернув увагу, що Японія має великі господарські інтереси в Абісинії і висловив сподівання, що конфлікт буде полагоджений мирним шляхом.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Президента Португалії ген. Кармону вибрали вдруге президентом республики.

— Перші роковини смерти бельгійського короля Альберта обходили в Бельгії дуже святочно. Перед королівською каплицею у Брюсель дефілювало кількадесять тисяч комбатантів і публики.

— У Чехословаччині поліція арештувала понад 100 осіб вмішаних до корупційних афер.

— Воєнні інваліди у Парижі на площі Опери уладили демонстрацію проти уряду тому, що палата послів відкинула їхні матеріяльні домагання. Проти уряду і палати послів падали ворожі оклики. До інцидентів не дійшло.

Нанкінський уряд за співпрацею з Японією.

ТОКІО, 18. 2. ПАТ. Барон Чун-Гун-Гуї, колишній провідник національного руху у Китаю і член китайської делеґації у Женеві, приїхав учора з Шанхаю до Кобе. Барон Чун-Гун-Гуї заявив журналістам, що нанкінський уряд ставиться прихильно до співпраці з Японією. Представник японського міністерства закордонних справ коментуючи цю заяву згадав, що коли китайський делеґат бажає зустрінутись з японським міністром закордонних справ Гіротою, то міністр дуже радо його прийме.

Утеча вязнів.

ОКЛЯГОМА, 18. 2. ПАТ. 20 вязнів стероризувало револьверами вязничну сторожу і втекли з вязниці. Підчас погоні 15 вязнів схопили. Один сторож убитий кілька ранених.

ПОДЯКА.

Оцим почуваюся до обовязку зложити подяку Товариству взаїмних обезпечень на життя „Карпатія" у Львові за скоре й без зайвих труднощів виплачення повної обезпеченої суми по моему бл. п. мужові Тадеї Иосифі Косановськім екср контр поштов в Бережанах.

Скора й акуратна виплата обезпеченої суми уповажнює мене поручити це одинове українське Товариство обезпечень на життя „КАРПАТІЯ" у Львові найширшим колам української суспільности.

Клявдія Косановська.

З наших товариств.

Найменші бавляться.

Мин. неділі влаштувала Українська Захоронка при вул. Руській дуже симпатичну імпрезу: баль для своїх дітей.

Баль почався в год. 4-ій попол., а зійшлися на нього не тільки 2—5-літні джентельмени та також самі красуні, але й кількадесять старших громадян, що почували себе на цій карнаваловій імпрезі краще, як на неодному офіційному раўті чи вечорницях. Маленькі танцюристи, що під проводом своєї коханої й заслуженої „тети" п-і Яворської виводили при звуках фісгармонії та патефону різні танґа й блюеси, бавилися так, що треба було їх в год. 7. відводити силоміць до хати. Свобода, щира радість та розмах були на цій багатій кольористикою забаві такі, що дай Боже кожним вечерницям таких. Смачний буфет підвечірок і даруночки доповнили настрій і програму.

Опікунці Захоронки, п-і Коржинській та провіднниці П п-і Яворській а теж п-і Залеській від батьків за ці мило проведені години щира подяка. Наші діти в добрих руках. *(а).*

НОВИНКИ

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **Значіння світогляду.** На таку тему виголосить заходом Центр. Жіночого Кружка УКС проф. Чехович у середу, 20. ц. м. дискусійний реферат в домівці Маріянського Т-ва Пань при вул. Руській ч. 10. Початок в год. 5 попол. Численна участь членів і гостей побажана.

— **Опіка над шкільною молоддю.** Львівська Шкільна Кураторія видала низку розпорядків, що торкаються опіки над шкільною молоддю, яка доїздить з краю до Львова. Розпорядки доручено школам і батьківським комітетам, а крім того кожний учень й учениця дістануть поучення, як поводитися в часі їзди. Зокрема дирекція залізниць видала інструкції для залізничих органів.

— **За безпеку на залізницях.** В доповненні закону про охорону порядку на залізницях міністр внутрішніх справ видав у порозумінні з міністром шляхів розпорядок про озброєння членів залізничої охорони. Право носити пальну зброю підчас служби прислугує службовцям, що належать до охорони залізниці і мають до цього поіменне уповноваження від властивої залізничої дирекції в порозумінні з повітовою адміністраційною владою.

= Памятник марш. Пілсудського в Тернополі. Небаром викінчать у Тернополі памятник марш. Пілсудського на площі Собіського біля костела. Виливають уже статую маршала, коня та дві постаті: стрільця та леґіоніста. Відслонять памятник 19. березня ц. р.

= Засудили священика. Аг. Вехуд повідомляє, що о. Антін Бучко, як гр.-кат. катехит у Вільхівці пов. Бережани силував ученика Михайла Романишина, щоб ходив на науку греко-кат. релігії, хоч Романишин є римо-католик. Городський суд у Бережанах засудив о. Бучка на два місяці вязниці з припиненням кари на три роки. Обвинувачений зголосив апеляцію. Окружний суд у Бережанах присуд городського суду затвердив, а найвищий суд не взяв касації під увагу.

— **Арештували ем. суддю й адвоката.** Агенція Вехуд повідомляє, що на приказ слідчого судді в Золочеві арештували Володимира Перфецького, ем. суддю й адвоката в Камінці Струмиловій. Згадана агенція твердить, що арештування є в звязку з нічними ловами, на яких адв. Перфецький стріляв саме, як біля ліса переїздив лісничий фірми „Ойкос". Лісничого адв. Перфецький не поцілив, лише вбив його коня

Наради сенату і сойму.

ВАРШАВА, 18. 2. ПАТ. Сенатська скарбово-буджетова комісія радитиме в середу 20. лютого ц. р.

Після принятта буджету на 1935-36 р. і скарбового закону сойм радитиме над проектами законів, які зголосив уряд і низкою посольських внесків.

У четвер 21. лютого ц. р. радитимуть скарбово-буджетова і правнича комісії.

У пятницю 22. лютого ц. р. радитимуть комісії: посольської незайманости, реґулямінова та освітня.

Пленарне засідання сойму відбудеться з кінцем цього тижня. При кінці цього місяця прелімінар буджету ввійде до сенату.

—o—

Вибух знищив дві фабрики.

ЛІОН, 18. 2. ПАТ. У фабриці штучних вогнів у Десен вибух знищив два фабричні будинки. Одна особа вбита, дві ранені.

—o—

Зупа з тарканів.

Знущаються над робітниками.

МОСКВА, 18. 2. ПАТ. В Архангельську почався сензаційний процес проти керманича партійної організації, начальника прохарчування і представника професійних союзів в Ісакогорську коло Архангельська. На жалобу одного з робітників у половині січня ц. р., який знайшов у зупі таркана, підсудні приказали зварити зупу з тарканів і під загрозою позбавлення праці примусили всіх робітників зїсти цю зупу. Акт обвинувачення називає цю поведінку „політичним хуліганством і нечуваним знущанням над робітниками".

Спустошення буревію у Голяндії.

АМСТЕРДАМ, 18. 2. ПАТ. Наслідком буревію, який лютував в останніх днях над Голяндією, згинуло богато осіб. В Імуйден гураган скинув двох молодих мужчин з побережа до моря. На озері коло Амстердаму затонули два човни. Одна особа згинула. В амстердамськім порті зударилися два кораблі. Один з них затонув. Одночасно згинув один моряк, одна жінка тяжко ранена. Коло Влісінґен буревій кинув молоду дівчину під трамвай, яка теж згинула. Крім того надходять вісти з інших місцевостей, що буревій спричинив великі шкоди, богато осіб ранених

— **Школи в морелевих садах.** Наслідком морозів, що були в січні, змерзли цвіткові пупляшки на морелевих деревах у Заліщиках.

— **Знижки цін електрики в Чорткові.** Міська рада в Чорткові ухвалила знизити ціну електричної струї на 10 прсн. Нова тарифа обовязувати буде від 1. березня ц. р.

— **Здорова піддалася заходові і вмерла.** Трибунал окружного суду у Львові засудив Анастазію Горищин, повитуху з Мостів Великих, на півтора року вязниці за те, що перевела на дівчині Марії Вітрикуш з Купичволі недозволений лікарський захід, наслідком якого вона дістала затроєння крови й померла у львівському шпиталі. Показалося, що операція була зовсім зайва і повитуха перевела її тільки тому, щоб заробити 20 зол. Одночасно засуджено на 100 зол. гривни Омеляна Смоляка, що удержував з дівчиною любовні зносини і намовив її до операції.

— **Епільоґ душогубства в Зимній Воді.** В окружному суді у Львові відбулася розправа проти 23-літнього Дмитра Кузика за співучасть у грабунковому вбивстві польського пароха в Зимній Воді під Львовом, кс. Садовського у вересні м. р. Арештовано його на підставі відтисків пальців, які залишилися на фляшці зі соком. Кузик признався до участи в грабунку, а душогубство звалив на спільників Вавжинця Слівку та Адама Коґута, які довший час укривалися в околиці, аж врешті згинули в одній стодолі в Малковичах, вбиті поліцією. Кузика засуджено на 4 роки вязниці.

— **Львівська хроніка.** Вояки, що вправляли на лещетах на Кайзервальді, найшли в снігу майже неживого чоловіка. Забрали його до шпиталю. — Невідомі злодії вкрали з крамниці Гершендерфера при вул. Городецькій 58 чоколяди, сардинок і тютюну вартости 800 зол. — На зал. двірці робітник Вол. Палюх, що згортав сніг, впав на шини та зломив собі носову кість і шию.

— **За саботаж.** В окружному суді в Станиславові відбулася розправа проти братів Григорія і Романа Яхимечків під закидом саботажу, якого допустилися, поперетинавши в Ямниці телефонічні дроти. Після переведення розправи прокуратор відступив від обвинувачення Романа Яхимечка, бо не доказано йому вини, і трибунал засудив тільки його брата на 1 рік вязниці.

— **Божевільний палій.** В Полоничній пов. Камінка Стр. вибухла пожежа, яку спричинив умово недужий Іван Семчишин. Він підпалив у ночі загороду свояка Петра Семчишина і тільки в сорочці втік до поблизького лісу, де сховався в пустій хаті. Його зловили й відставили до шпиталю. Наслідком підпалу згоріла ціла загорода.

— **Винесли дві каси.** В Підгайцях і на передмісті Старе Місто доконано тої самої ночі двох касових вломів. Злодії добулися до жидівського Банку Кредитового, забрали залізну касу і винесли в поле. Знайдено її розбиту на цвинтарі, а біля неї розкинені векслі. Другого вломy доконано на шкоду громадського уряду в Старому Місті. Вломники винесли касу з готівкою 240 зол. і щезли без сліду.

— **Краєва хроніка.** Обвинуваченого в справі співучасти з шайкою підпалячів команданта поліційної станиці в Ославах Білих, Гарбярека, засудив станиславівський суд на шість місяців вязниці. — Невідомий злочинець закрався до стайні Дм. Баклая в Голдовичах (Ходорівщина) та відрубав корові оба роги. — Анна Гуміцька з Олійової (Станиславівщина) побила тяжко 9-літнього сина Степана, бо підозрівала, що він украв їй 33 зол. Хлопець помер. — До мешкання Ети Гартман у Перегінську вломилися в ночі два озброєні напасники і зрабували готівку 60 зол. — В Луцьку занедужав нагло на удар серця підчас богослуження місцевий православний парох о. протоєрей Орест Мілєков. Перенесений до дому він помер. — У Станиславові повісився 60-літній ем. залізничник Ад. Полейдович, що недужав на переслідуючу манію.

— **З Польщі.** У Вильні арештовано двох урядовців суспільної обезпечальні, Соколовського і Бородзіча за спроневірення 40.000 зол. — Найвищий суд у Варшаві розглядає велику парцеляційну аферу директорів Рільного Банку Юркевича і Гавяка, засуджених на 4 і 6 літ вязниці за зловживння на три міліони зол.

— **Автомобільна вистава в Берліні.** На днях відкрито в Берліні міжнародну автомобільну виставу. Відкрив її сам канцлер Гітлер тому, що тій галузі господарства він придає велике значіння в розвою цілого німецького господарства. Зі всіх влаштовуваних досі подібних вистав в цілому світі ця вистава є найбільша. Обіймає коло 30 тисяч кв. метрів виставової площі з 500 фірмами, переважно німецькими. В ділянці особових авт нема нічого нового, за винятком хіба дрібних удосконалень при возах поодиноких фірм. Вози є в ціні від 41.000 до 2000 марок. Переважають вози великі. Сподіваний малий віз, дешевий і вигідний, щоб його міг собі купити і пересічний громадянин, ще не закінчений і щойно літом цього року будуть з ним робити спроби. Багато фірм сконструували вози будучности з фантастичними виглядами, пригідними для швидкої їзди по нових дорогах, які ще лише будуються в Німеччині. Дійсного розвою автоіндустрії надіються щойно після закінчення програми будови автодоріг. Це прийде за яких 5—6 років. В тяжких товарових возах помітний чимраз більший перехід до дізельмоторів, хоч не бракує й спроб заставити й пару на службу автомобілізму. Сензацією є автобус на 120 осіб з двома моторами, ззаду і зпереду для швидкости 150 км. в годину. Це віз будучности і хто зна, чи не буде він серіозною конкуренцією для залізниць. В ділянці конструкції моторів не зроблено багато, бо як було, так і є, що 75 прц. теплової енерґії, витвореної при згоранні палива в циліндрах йде марно, а лише 25 прц. використовується на їзду. Переважають вози більшциліндрові. За останні роки автомобілізація Німеччини пішла значно вперед. Тепер є Німеччині одно авто на 70 осіб, а сам Берлін має понад 143 тисячів авт. Також вжиття матеріялу для будови виказує значний поступ. Всюди переходять на спеціяльну сталь, як найбільш вигідний матеріял і найбільш витревалий. Деякі фірми дальше розроблюють проблему передачі сили мотору на передні, а не як було досі, на задні колеса. Хоч вступ на виставу порівнюючи дорогий, відвідувачів багато, бо автомобілізм кожного цікавить, а в першу черґу тих, що лише про авто мріють і ще його не мають. До таких належать в більшости й українці на чужині. А може колись обставини зміняться на краще — це думка кожного при огляді вистави. Тимчасом треба пішком ходити. — **М. С.**

— **Німецька преса в числах.** В 1934 році появлялося в Німеччині пересічно 3233 ґазет, над якими працювало коло 10.000 редакторів. Ґазетні накладці одержували місячно коло 27.5 міліонів марок передплати, рахуючи пересічно по 2.50 марок на ґазету. З тих ґазет появлялись 210 тижнево, 174 неділыні, 20 ґазет 12 разів тижнево, 9 аж 13 раз тижнево. Понад 10 прсц. всіх ґазет появляються у великих містах, при чому Берлін має 62 ґазети, Франкфурт 19, Штутґарт 15 і Мінхен 12. Кожний 6-ий німець передплачує щоденну ґазету. Пересічний наклад виносить 3400 штук. Поодиноко наклади виглядають так: Берлінер Морґенпост 364.000, Фелькішер Беобахтер 359.000, Берлінер Нахтаусґабе 193.000, Вестдойчер Беобахтер 174.000, Берлінер Льокальанцайґер 164.000, Лайпціґер Ноєсте Нахріхтен 150.000, Дер Дойтше 140.000, Гамбурґер Анцайґер 139.000, Гамбурґер Фремденблят 108.000, Франкфуртер Ґенеральанцайґер 102.000, Мінхенер Ноєсте Нахріхтен 101.000, Кельніше Цайтунґ 91.000 і Франкфуртер Цайтунґ 62.000. Отже денно друкують ті ґазети 2 міліони примірників. Ілюстровані ґазети мали такий наклад: Берлінер Ілюстрірте 1,107.692, Ілюстріртер Беобахтер 778.000, Дойтше Ілюстрірте 612.000, Мінхенер Ілюстрірте Пресse 509.000, Кельніше Ілюстрірте 229.000, Гамбурґер Ілюстрірте 129.000. Фамілійні ґазети мали такий наклад: Альґемайнер Веґвайзер 820.000, Маґазін дер Гаусфрау 815.000, Ді ґріне Пост 614.000, Ді брауне Пост 501.000, Вобахс Фаміліенцайтшріфт 588.000, Майн Блят 577.000. В 1933 році мала Німеччина 7.185 ріжних журналів, а в 1934 було їх 6.288. Число їх значно підупало, хоч в деяких областях помітно збільшення. До загального числа військових ґазет прибуло 6 нових. Збільшилась також скількість природничих журналів. Пануюча в Німеччині націонал-соціялістична партія має тепер 378 щоденних ґазет. При цьому варто згадати, що в Німеччині істнує законний припис, що ґазети мусять все публікувати висоту накладу попереднього видання. — (УП.)

— **Ріжні вістки.** Японський уряд пропонує влаштувати найближчі міжнародні олімпійські змагання в Токіо. — У Баварії поширюється дифтерія; за один тждень було 545 недужих, а чого 22 смертельних випадків. — У Москві відчинили виставу французьких шкільних підручників. — В япон. місті Тоторі пожежа знищила 420 домів. — В Парижі померла 22-літня артистка — В японськім місті Тоторі пожежа знищила 420 домів. — Парижі померла 22-літня артистка Мадлен Фабр, що виступала у державному театрі „Комедія Французька" і якій ворожили велике майбутнє. — Французький уряд купив недавно в Льондоні на ліцитації збірку листів Наполеона до Марії Люізи; їх виставлять цими днями у „Національній Бібліотеці". — У Бадені помер у 69 р. православний архиєпископ Германос, що недавно давав у Льондоні шлюб православного обряду англ. князеві Кентському та княжні Марині. — У Льондоні серед білого дня двох замаскованих бандитів розбило вітрину ювелірної крамниці і забрали чимало дорогоцінностей. — На Моравії арештовано 105 осіб у звязку з великою хабарницькою аферою при залізничих доставах. — Французькі летуни Кодос і Россі, що вилетіли з Марселю в напрямі Буенос Айрес, завернулись з дороги з причини дефекту в моторі й осіли на острові біля Кап Верду. — Проф. Вальдемарас, колишній литовський премієр, що відсиджує тепер вязницю, написав книжку про св. Августина.— В Бордо помер кардинал-архиєпископ Андріє у 86-му році життя. — У французькій армії вмерло поверх сто вояків на ґрипу. — Тіла 9 жертв катастрофи з британським гидропляном, який впав під Сан Філіпо, перенесено на англійський кружляк, що відплив до Неаполю. — В Баку відкрито нове джерело ропи, що дає 3.000 тон денно.

— **Цепелін для Японії.** Як повідомляють з Берліна, Японія замовила в німецькій фабриці повітреплавів у Фрідріхсгафені величезний Цепелін, якого будова коштуватиме 7 міліонів марок. Новий повітреплав буде курсувати між Японією і Манджурією.

— **Замкнули всі школи.** Як повідомляють із Стамбулу, в цілій Туреччині шириться знову пошесть ґрипи, яка почала вже була вигасати. Уряд приказав замкнути всі школи, а також припинено вистави в театрах і кінах.

— **Смерть історика французької революції.** Помер у 77 р. життя член Французької Академії Ж. Ленотр, що видав кільканадесять томів з доби французької революції, змальовуючи в них тодішнє життя, звичаї, постаті та анекдоти. Його книжки належать до своєрідного типу історії, який він сам створив: брав він дійсні події, мав за підставу історичні документи і оповідав так, начеб писав повість. Те саме зробив він з історією Парижа, 6 томів „Старих домів і старих паперів", де він оживив давній Париж, діждались численних видань у міліонах примірників. Першу книжку видав у 1893 р. п. з. „Гільотина підчас революції"; від 1898 р. двічі в місяць у

денику „Там" давав він історичні нариси п. з. „Мала історія"; у день смерти написав він тули ще свою статтю. Справжнє імя Ленотра було Гослен. Характеристичне те, що коли його вибрали минулого року до Французької Академії він із скромности не хотів полагодити потрібних формальностей і помер не ввійшовши офіціяльно до кола безсмертних.

— **Викинув тещу через вікно.** Пан И. М. з невиснених причин — знається на тлі родинних непорозумінь на жить запоморочений викинув свою тещу п. И. С. з І. поверху через вікно. На диво переляканих свідків цього вчинку п. И. С. піднеслась з хідника непотовчена і поспішила назад до мешкання, щоби вимірити своєму „любому" зятеві несподівану кару. — Заінтересованим свідкам її упадку сказала, що її урятували підошви й обцаси зі шкіри Берсон - Окма, які вона носила.

З театру.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: „ОБОРОНА КЕЙСОВОЇ", комедія на 3 дії *Бруна Вінавера*.

Автор відомий двома-трьома комедіями з сатиричною закраскою, з цікавими проблемами; він учений-природник і має оригінальний погляд на світ. Ця пєса подобає спершу на сатиру на справедливість, коли вона втілена в особи прокураторів, суддів, адвокатів. Людині зовсім невинній важче виправдатись, ніж такій, що має поза собою темнувате минуле; а вже коли вийде вона з вязниці, тоді стає безрадна; до нових обставин найкраще пристосовується професійний злочинець.

Історія про славного адвоката, що втік від світа і хоче забути про всі закони на лоні природи і як він ненадійно заплутується в новий процес, небезпечніший, ніж усі дотеперішні, зображена з гумором, інтелігентно. Автор з великим талантом уміє вести діяльогі так, начеб не йшло тут про намічену інтригу, а так собі, як це буває в житті. Бачимо цікавих людей, слухаємо дотепних розмов і до останньої хвилини не знаємо того, що хотів би теж знати герой цієї пєси, досвідчений адвокат. Саме ті здогади, що нам залишаються весь час — одна з найбільших прикмет пєси.

Головні ролі розділені між пп. Махальського, Деліву та Нічевську запевнили виставі пєси добрий сценічний успіх. *м. р.*

З кіна.

КІНО „АТЛЯНТІК": „ЮЛІКА".

Німецька фільма з мадярською музикою і деякими мадярськими акторами. Головну ролю грає тут зовсім невідома в нас Гітта Альпар, що має прегарний голос і симпатичну появу. Фабула банальна про звичайну сільську дівчину, що робить сценічну карієру та про кохання молодого композитора, що знайомиться принагідно з дівчиною, не знаючи, хто вона. Кілька сентиментальних сцен і багато співу артистки з добрим голосом.

КІНО „АПОЛЬО": „ДОНЬКА ГЕНЕРАЛА ПАНКРАТОВА".

Історія з доби першої російської революції перед війною. Боротьба поляків за свою самостійність з царським урядом. Донька російського генерала Панкратова, що веде слідство проти всіх залізоврених у революційній праці поляків, знайомиться зовсім випадково з одним польським революціонером. Він подобається їй як мужчина саме тоді, коли батько силує її вийти за ненавидженого графа, теж військового, одного з помічників Панкратова. Жінка Панкратова була полькою і в доньці, вихованій по російськи, прокидається нараз польський патріотизм. Ця еволюція трохи за швидка, не зовсім мотивована. Фільма складена зручно, дає короткі сцени і не томить. Добрі актори під проводом Стемповського.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Федір Королів. Після короткої недуги помер у Берліні 14. лютого коло полудня в 49. році життя б. директор міністерства народнього господарства Української Народньої Республики, голова Українського Національного Обеднання в Берліні, **Федір Лаврентевич Королів**.

Небіжчик походив з Полтавщини. Молодим хлопцем змушений був, після революції 1905 р., покинути Україну й осілитись у Львові. Ще перед війною брав діяльну участь в українському громадсько-політичному житті. У 1914 р. — спільно з Миколою Залізняком — він активну працю проти Росії, як соціаліст-революціонер. Після революції 1917 р. повернувся через Швецію та Фінляндію на Україну, де виконував обовязки директора в одному з українських міністерств. При кінці 1918 р. переїхав до Швайцарії, як голова української торговельної місії. Звідти перед 15 роками переїхав до Берліна. Не зважаючи на велику нужду і лихий стан здоровля, весною 1933 р. зорганізував у Берліні Українське Національне Обеднання. Крім того більше 10 років кермував Комітетом Допомоги Втікачам з України, що повстав у Берліні після ліквідації посольства У. Н. Р.

Похорони відбулися 19. лютого на православному цвинтарі в Теґелі коло Берліна. Віддати останню пошану українському патріотові зібралися представники всіх українських організацій у Берліні і більшість членів української берлінської кольонії. Над могилою виголошено промови від Українського Національного Обеднання, Громади в Німеччині і Спілки Студентів. У промовах підкреслювано палкий патріотизм і безоглядну самопосвяту Небіжчика справі визволення українського народу.

Покійний залишив по собі дружину і доньку. В. Й. П!

Д-р Микола Вікул, професор Української Господарської Академії в Подєбрадах, помер 14. II. ц. р. Похорони відбудуться 19 II. В. Й. П!

о. Іван Божейко, парох у Ставчанах коло Львова, наділений крилошанськими відзнаками, основник і довголітній провідник усіх місцевих культурно-освітних і економічних установ, помер 16. лютого 1935 в 75 році життя і 49 році священства. Похорони відбудуться в середу, 20. лютого 1935 рано в Ставчанах. В. Й. П! 994

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Свято 22. січня улаштовано в салі Народнього Дому, як і свято Крут. Оба свята уладжено за запрошеннями вечором. Чи не краще перестати ділити громадян на запрошених і „незапрошених" — і загально національні свята відбувати прилюдно для всіх? Дотеперішня практика „вибраних" ширить неголування.

Напятнувати мусимо прилюдно дивні й незрозумілі практики нашої парохії. Дня 31. І. зібралося громадянство й молодь під катедрою на панахиду з нагоди Крут в 6. годині вечора. На велике здивування й огірчення зібраних — церква була замкнена, а сотрудники „нагло" захорували. Оправдання, що під Крутами лягли „православні", що 31. січня — це навечерія іменин президента, не видержує ніякої критики. Зрештою — під Крутами лягли і галичани (Семець). Віримо, що на будуче відповідальні церковні круги усунуть такі тертя при подібних народніх святах (бож і 22. січня і Крути не „пахнуть" навіть антидержавним духом — то чому ж викликати вовка з ліса?) та не допустять до нарікань і протицерковних виступів непокликаних чинників. Додати годиться, щоби Крути святковано тільки 29. січня, в день бою, а не переносити тих роковин на інші дні. Молодь у день Крут постила.

Міщанське Брацтво уладило просфору в домівці під новою церквою на Засянні. Гостей прибуло мало, що є доказом малого заінтересовання цим товариством наших міщан. Виділ мусить новими способами приєднувати членів, бо просфора і свячене — це за малий розмір праці.

Українське Т-во Охорони Дітей зорганізувало дитячу забаву в масках. Дітей прибуло багато — забава йшла пять годин з життям і радістю. Проф. Шухевич гарно аранжував.

Прекрасно випали вечерниці Спорт. Т-ва „Беркут". Купці та промисловці подбали за милий вечір для своїх гостей.

Томболя Марійського Т-ва на засянську церкву мала багато несподіваних виступів дітей і дала незвичайно гарний успіх грошевий. Гостей було дуже багато — повні салі Народнього Дому. **Я. Ой.**

СПОРТ.

I. ЗИМОВІ ЗАПОРІЖСЬКІ ІГРИЩА У СЛАВСЬКУ.

В неділю 17. ц. м. закінчились у Славську I. Зимові Запоріжські ігрища. До змагань стануло 7 жінок (2 К. Л. К., 2 Стріла, 2 УССК і 1 Плай-Стрий) та около 50 змагунів з КЛК, Черника, УССК, с. с. Плай-Львів, с. с. Плай-Стрий, с. с. Сокола-Стрий та Беркута Перемишль. На старті не бракувало ні одного доброго змагуна. Найкраще і найчисленніше станув на старті Карпатський Лещетарський Клюб, якого репрезентували змагуни з Ворохти (2 змагуни), Славська 7 і Львова 18. Дальше Черник (8 зм.), УССК (6 зм.) і с. с. Плай-Львів (4 зм.).

В жіночих конкуренціях у бігу на 8 км. перше місце добула **Дмоховська Дора** (УССК). Рожанковська в часі бігу звинула трасу і стратила досить часу, заки її знову найшла; все таки до мети прийшла друга в часі 4 секунди гіршім від першої. Дальші місця: Рогожа (Стріла), Маковей (КЛК), Шухевич (Стріла).

В зіздовім бігу перша **Маковей** (КЛК), друга Рожанковська (КЛК), третя Шухевич (Стріла).

В слялльомі перша **Рожанковська**, дальше Маковей, Шухевич.

Індивідуальне мистецтво краю добула **Рожанковська Нуна** (КЛК).

В мужеських конкуренціях, у бігу на 18 км. перший **Бойчук Микола** (КЛК Ворохта), 2) Слінко (Черник), 3) Коваль (Черник) 4) Рибачек 5) Восцьола (оба КЛК),

В отвертому конкурсі скоків перший **Бойчук**, 2) Рожанковський Ярослав (Черник), 3) Марунчак (УССК), 4) Пелющак (КЛК), 5) Лупаца (КЛК Ворохта). Найдовший скок мав Лупаца (30 м.), одначе через упадок закваліфікувався на 5-те місце.

У зіздовім бігу перший **Пелющак**, 2) Рибачек, 3) Бойчук (всі з КЛК), 4) Коваль (Черник), 5) Врецьона (КЛК).

До гінців стануло 8 дружин, з того 4 КЛК, 2 Черник, 1 УССК і 1 с. с. Плай-Львів. Перше місце добула **дружина КЛК** у складі Лупаца, Пелющак, Рибачек, Бойчук. Друге УССК. Дружина Черника, хоч дуже сильна заняла щойно 5-те місце через припадок одного змагуна на трасі.

Дуже цікаві були перші наші змагання у слялльомі (Багато недомагань, але й багато науки; другі напевно будуть кращі). 1) **Рибачек** (КЛК), 2) Коваль (Черник), 3) Бойчук, 4) Рожанковський Ярослав (Черник) 5) Мартинович (УСССК).

В останнім дні змагань на розмоклім снігу і підчас дощу відбувся біг на 30 км., у якім певно переміг **Слінко (Черник)** перед Бучацьким, Марунчаком і Левицьким (всі з УССК).

Зложений біг виграв **Бойчук**, 2) Марунчак (УССК), 3) Рожанковський Ярослав (Черник).

Альпейську комбінацію **Рибачек**, перед Бойчуком та Ковалем (Черник).

Ширше про ці цікаві змагання завтра.

ХРОНІКА СОКІЛЬСЬКОЇ ЛЕЩЕТАРСЬКОЇ СЕКЦІЇ У ЛЬВОВІ ЗА СЕЗОН 1934-35.

4. XI. 1934. Розпочалася суха лещетарська заправа під проводом проф. Білостоцького Т.

3. I. 1935. Розпочався курс для інструкторів лещетарства. Викладали: проф. Гайдучок С., д-р Мриц І., проф. Білостоцький Т., проф. Жарський Е., Верхола О. Тихолїз В. Практичні лекції мали: д-р Мриц І. і Корейба Ю.

13. I. лещетарська прогулька до Брюхович. 17 учасників.

18. I. розпочався курс їзди на лещетах для початкуючих. Інструктор Корейба Ю. Учасників 15.

20. I. прогулька до Грибович. Вів Вальчик О. 11 учасників

20. I. прогулька до Підборець через Чортівську Скалу. Вів Тихоліз В. 15 учасників.

22. I. розпочався курс для заавансованих лещетарів. Інструктор д-р Мриц І. Пересічно ходило 12 побр. і 2 пос.

3. II. внутрішні лещетарські змагання у плоскому бігу з участю 30 змагунів.

10. II. С. Л. С. уладила лещетарську прогульку до Грибович (25 уч.), щоб допомогти грибовицькому гніздові в організації лещетарських змагань для сільського доросту. До бігу на 2 км. стануло 15 соколят у віці 12—16 літ на дошках власної роботи. Перший прийшов Андрійць Ілько в часі 10.28, 2) Бєгий Івзн 10.51, 3) Шур Пант. 11.29. Часи ті дуже добрі, хоч у молодих змагунів брак техніки і ... добрих дощок. Переможець дістав лещета з вязанням, всі інші книжки. На тій самій трасі стартувало двох сеніорів (поза конкурсом): 1) Хрипляк Вол. 10.40, 2) Хрипляк Ів. 14.04.

12. II. лещетарська прогулька на Чортівську Скалу. Вів Корейба Ю. 14 учасників.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ У ПІНҐ-ПОНҐУ.

Сокіл-Батько — Союз Українських Купців 6:4. Валів багато.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ПАРИЖ. Прага — Париж 1:0 (0:0). Міжмістові змагання 30.000 видців.

АМСТЕРДАМ. Німеччина — Голяндія 3:2 (2:2). Заслужена перемога німців. Гра на дуже високому рівні. 25.000 видців.

РИМ. Італія — Франція 2:1 (2:1). Міждержавні змагання. Видців 32.000.

ВІДЕНЬ. Мистецтво: Рапід — Адміра 3:2; Вієнна — Вакер 1:0; В. А. Ц. — Спортклюб 3:3; Ф. А. Ц. — Австрія 2:1; Ліберті — Гакоаг 4:0; Фаворітнер А. Ц. — Ф. Ц. Він 1:0. В мистецтві веде Рапід 21 пунктів перед Адмірою 16 п. На останньому місці є Спортклюб 8 пунктів.

Нові книжки й журнали.

„ЖІНКА", двотижневик, орган організованого жіночого руху, ч. 4, Львів, 15 лютого 1935 р. На зміст цього числа зложилися такі статті: М. Р.: Відношення молоді до жіночого руху. — Наддністрянка: Призабута справа — Л. Горбачева: Як наростала українська стихія. — Жінки-мисткині на Рад. Україні. — Ті, що від нас відійшли (спомин про О. Лещукову). — Л. Туркевичева: Вибір звання й українська жінка. — Віні Бавм: Інші дні; Баль Української Преси — Жіночі осяги. — При громадській роботі. — Адреса Редакції й Адміністрації: Львів, Сикстуська ч. 41.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 19. II. год. 7·30 веч. „Крик".
Середа, 20. II. год. 7·30 веч. „Нічні єти".

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 19. II. год. 7·30 веч. „Оборона Кейсової".
Середа, 20. II. год. 7·30 веч. „Оборона Кейсової".

Кіна.

АДРІЯ: „Ноїв Ковчег".
АПОЛЬО: „Дочка ґенерала Панкратова".
АТЛЯНТІК: „Юліка".
ВАНДА: „Кінг-Конг".
ГРАЖИНА: „Світ сміється" музична комедія.
КАСІНО: „Молодий ліс" (на осн. В. Герца).
КОЛІСЕЙ: „Небезпечна краса", ревія „Темпо, темпо!"
КОПЕРНИК: „Петрусь" із Фр. Ґаль і „Фліп і Фляп у країні забави".
МАРУСЕНЬКА: „Живий заслав" і „Парада на Червоній площі в Москві".
МІРАЖ: „Веселий тиждень" (Секе Сакаль).
МУЗА: „Створена до цілування".
ПАЛЯС: „Чорна перла" (Евг. Бодо).
ПАН: „Мікі Маус", Фліп і Фляп (Гут царить гумор) Тайни сальону краси.
РАЙ: „Улянські обіти".
СВІТ: „Марківа цюрісака" та „10-ий любко".
СОНЦЕ: „Шангай-експрес" і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Циганські мельодії" і ревія „Веселий мурин".
УТІХА: „Пімста пана Х." і ревія.
ХИМЕРА: „Зміна сердець". (Дж. Ґейнор, Чарлз Фарел).

Закордонне радіо.

Вівторок, 19. лютого 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10, 21·15 Концерт, 17·25 Дівертіменто б-дур Моцарта, **Кошиці** (259,1) 17·05 Слов. нар. пісні, 18·00 Для Закарпаття, **Мор. Острава** 17·50 Веч. пісні Двожака, **Прага** (470,2) 17·50 Нові фр. пісоньки, 19·10 Рос. хор, 20·05 Форт., **Париж** (1648) 21·45 „Іфіґенія в Тавриді" оп. Ґлюка, **Білгород** (437,3) 13·15 Пісоньки, 20·40 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 12·00 Легка музика, 17·40 Пісні Ріса, 20·10 Концерт, 22·20 Моцартові твори, **Франкфурт** (251) 20·10 „Тоска" оп. Пучінія, **Кеніґсвустерґавзен** (1571) 11·30 Форт. соната Гайдна, 17·50 Солісти (сп., муз.), **Кельн** (455,9) 19·00 Суч. музика, **Мінхен** (405,4) 16·00 Концерт, **Будапешт** (550,5) 12·05 Циг. муз., 17·00 Концерт, 19·30 „Голядець-скиталець" оп. Вагнера, **Міляно** (368,6) 11·30 Квінтет, 13·00 Тріо, **Рим** (420,8) 20·45 Концерт.

Середа, 20. лютого 1935.

Відень (506,8) 17·30 Пісні Вевдля, 19·35 Великий календар — ораторія на сопр., бар., міш. і діточий хор, орх., орг. Г. Райтера, **Братислава** (298,8) 20·40 Спів, **Брно** (325,4) 21·10 Твори моравських композиторів, **Кошиці** (259,1) 17·05 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 11·05 Сальон. музика, 15·55 Концерт військ. орх., 20·45, 21·10 Шубертові пісні, **Париж** (1648) 21·00 Камер. вечір, **Берлін** (356,7) 12·00, 16·00 Концерт, 15·25 Нова камер. музика, 18·30 Музика, спів, 22·30 Концерт на скр. й орх., **Гамбург** 17·30 Нар. пісні, анд., 19·00 У Штравса — віденська година 21·00 „Дер Гольцдіб" ком. опера Маршнера, **Кеніґсвустерґавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 15·15 Діт. пісоньки, **Лейпциг** (382,2) 18·00 Нар. [illegible] — служ. хор, **Штутгарт** (522,6) 12·10 Форт. [illegible], **Будапешт** (550,5) 18·00 Музика, 12·30 Хор, 17·20 Форт. 18·30 Веч. концерт, **Міляно** (368,6) 11·30 Легка муз., 20·45 Оперетка, **Рим** (420,8) 13·30, 17·05 Легка муз.

Львівське радіо.

Вівторок, 19. лютого 1935.

6·45 Ранішня авд., 7·50, 22·00 Реклям. концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольогічні вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Спільні ідеї шкіл Баторія та Замойського, 12·25, 13·05 Легка й популярна музика з гр. пл. 12·45 Для дітей „Байка пропаріваву Кулечку", 13·00 Полудн. денник, 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Трохи сміху, трохи сльоз, 16·45 Скринька П. К. О., 17·00 Концерт музики блящаних інструментів, 17·25 Куток мови, 17·35 Пісні, 17·50 Почтово-технічна скринька, 18·00 Сільва рерум, 18·05 Листи від дітей, 18·15 Концерт малої орхестри, 18·45 Юрій Ліберт — релігійний поет, 19·00 Блакитна рапсодія (форт., орх.), 19·20 Гутірка, 13·30 Гр. пл., 19·50, 19·56 Спорт. вістки, 20·00 Вок.-муз. концерт, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·15 Трансм. з Відня: Концерт злучених віденських хорів, 22·15 Здоровить тебе гр. пл., 22·45 Вимок із кн. Ол. Гурської „Друга брама", 23·05 Концерт.

Середа, 20. лютого 1935.

6·45 Ран. авд., 6·50, 22·25 Реклям. концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорол. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Концерт, 13·00 Полудн. денник, 13·05 Дуети й муз. з гр. пл., 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Діяльог про Вінаверову премієру в льв. театрі, 16·00 Концерт, 16·45 Для ст. дітей: Каравана верблюдів (із Персії), 17·00 Творчість Людомира Ружицького, гр. пл., 17·25 Відч. про Сесилію Снєгоцьку, 17·35 Пісні (Роман Габришевський), 17·50 Спорт. порадник, 18·00 Наука стенографії, 18·12 Сільва рерум, мист. життя, 18·15 У давньому стилі — камер. муз., 18·45 Госп. відч. 19·00 Орг. рецітадь, 19·20 Гутірка, 19·30 Гуральські пісоньки, 19·50, 18·56 Спорт. вістки, 20·00 З Вильна: Карнавал на дещетах, 20·25 Гр. пл., 20·35 Веч. денник, 20·45 Як працюємо, 20·55 Академія з нагоди 125-роковини уродин Шопена (пром. виг. мін. Єнджеєвич), 22·15 Про А. Міцкевича — відч. у фр. мові), 22·40, 23·05 Танк. музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·28 1/4 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 25·87, Париж 34·94·50, Берлін 212·55, Цюріх 171·48, Голяндія 358,15, Італія без трансакцій, Нюйорк кабель 5·31 1/8, Нюйорк чеки без трансакцій.

Золото: Доляри 8·92—8·91, Франки фр. 34·60—34·50 Дукати 21·50—21·00, Корони 36·50—36·40, Рублі 46·50—46·40.

Срібло: Корони австр.: 0·38 — 0.37, Фльорени: 0·96 — 0·95, Рублі: 1·56 — 1·52.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 18. лютого ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
1 кг. масла франко маґазин	2·30 зол.
1 л. молока	0·15 „
1 л. сметани	0·60 „
1 к. яєць	3·30 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло сильна, на молоко і сметану вдержана, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 18 лютого ц. р. платить своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Молоді кури	1. кл.	за 1 кг.	0·95 зол.
Старі	„	„	0·75 „
Годовані качки	„	„	1·10 „
Годовані гуси	„	„	0·90 „
Індики	„	„	0·90 „
Індички	„	„	1·10 „
Пантарки	„	„	1·20 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори Філії Союзу Українок в Калуші відбудуться дня 10. березня ц. р. в год. 2-ій попол. у власнім домівні в такім порядком нарад: 1) Відкриття Загальних Зборів, 2) Відчитання протоколу з послідних Заг. Зборів, 3) Звіт з діяльности Видїлу, 4) Звіт провірної ком сії і евент. уділення абсолюторії уступаючому Виділові, 5) Вибір нового Видїлу, 6) Внески і запити. — Якщо в означеному часі не зявиться статутом вимагана кількість членів; збори відбудуться годину пізніше при кожному числі приявних.
993 **Виділ.**

Жертви зложені в Адміністрації „Діла": На пошту „Сокола Батька" М. Гнідець, Любича княжі 10 зол.; на „Рідну Школу" як неприйнятий гонорар д-ром Ст. Федаком зложила М. Гайворонська 10 зол.; на Т-во ім. Л. Українки при У. Ц. К. Варшава п. Денис Стельмах, Перемишль 2 зол.; на українських Інвалідів по 1 зол. пп. інж. М. Гнідець, В. Кривашия і Ден. Кривчук з Лодзі; на „Рідну Школу" М. Ковальчук. Затор 3 зол.

✝

У семі роковини смерти бл. п.
Анни з Петриників
Олексишинової
Найдорожчої і ніколи Незабутої Мамці та Бабці, дружини бл. п. о. Михайла, укр. кат. пароха Суховолі пов. Броди, відправиться
Заупокійна
Служба Божа з Панахидою
в пятницю 22. лютого ц. р. в год. 7·20 рано в архикатедральній церкві св. Юра у Львові
ДІТИ І ВНУКИ.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Кольпортерів на Львів і провінцію на дуже добрих умовинах прийме видавництво. Зголошення з поданням референцій просимо слати до „Діла" для „Постійний заробіток. 3—3

Військову книжечку уневажнюю Григорій Пришляк, річник 1897. П. К. У. — Станиславів. 986 2—3

Ноти вживані шкільні, на фортепян, скрипку, купує Брандлєр Баторія ч. 16. 19/56 1—2

Негайно продам нову одноповерхову каменицю з городом і комфортом вільну від перенесеної належности і 14 літ від податків при вул. Гроховській бічній у Львові за ціну 21.500 зол. Дохід з чиншу річно 3.000 зол. Задовження понад 14.000 зол. Вклад 5—6.000 зол. Відомість в книгарні адв. Д-ра Бабія, Львів, Сапіги 65, тел. 31-59. 996

Чотирокімнатне сонішне комфортове мешкання до винайму I. поверх бальков, Длугоша 37. 997 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

„Христос наша сила"

це найбільший популярний часопис, присвячений релігійно-моральному життю українських родин, виходить двічі в місяць.

Х. Н. С. За рік свого існування поширився в рекордовому числі між читачами, а то тому що є цікавий, богато ілюстрований і приносить вістки, що обіймають потреби цілого життя.

Х. Н. С. є найдешевшим часописом, бо коштує всього одно число 10 сотиків. — Передплата місячно 20 сот., піврічна 1·20, річно 2·40. —

Тому не [illegible] з [illegible] передплату на Х. Н. С.

Адреса редакції і адміністрації:
Львів, Японська ч. 7., тел. 94-36.
конто П. К. О. Львів 505,024 525

Кооперативний Банк „Покутський Союз" в Коломиї відкрив у себе відділ есконтового кредиту.

Умови як звичайно при того рода кредиті. З кредиту можуть користати тільки члени в границях означених законом, себто до 2.000 зол. особи фізичні, до 8.000 зол. правні. По докладніші інформації писати до Коломиї, вул. Костюшка 25/I. 880 9—10

Виказ жертв

на українських воєнних вдів і сиріт за місяць грудень 1934 р. і січень 1935 р.

Зложили в зол.: 100 „Будучність" Тернопіль, 41·45 філія Союзу Українок Сколе, 25 „Карпатія" Львів, 24 Читальня Укр. Студ. Богосл. ім. М. Шашкевича, 20 „Нар. Торг." 11·97 Львів, о. І. Шленкевич Сновидів, 17 Союз Укр. Угринів, О. і Н. Мереніві Млини, 7 В. Стадниченко зб. в околиці Задарова, 5·30 парох. уряд Обертин, 5·10 суд. М. Строншіцький Калуш, 5 філія Союзу Укр. Белз, Рай. Молоч. Дідилів, С. Тішенко Здолбунів, д-р М. Богонюк Катовиці, А. Микитин Коломия, о. д-р Л. Глинка Львів, К. Кульчицький, Ольга й Олеся Кульчицькі Перемишль, інж. Ю. Мерунович Станиславів і А. Кулинич Ходорів, 4 Т. Вовчина Пляве, гр.-кат. декан. уряд Хітар, о. В. Пристай Яблонів зб., 3 парох. уряд Дихнів, А. Занько Кристинопіль, П. Корольчук Креховичі, К. Старецька Львів, д-р В. Вербенець, С. Савула Лісько, А. і І. Добровольський Макунів, І. Велигорський Рошнів зб., Е. Шиндова Самбір, чит. Просв. Спвка Войн., М. Субтельний Терплівка, 2·50 Г. Керничний Ковнатки, ем. учит. Ю. Крупська Коломия, Д. Будневський Порицьк, о. І. Хавалка Хмільно, 2·30 М. Копот Копів, 2·17 учен. IV. кл. шк. ім. кн. Льва, 2 П. Дорожовець Боберка, В. Вишинський Борк Воля, А. Дикова Броди, Бріджісти" Варяж, о. І. Сіткевич Глудно, Б. Пазарій Копривниця, І. Чировський Корсів, П. Тичинський Львів, Л. Флякевич Любеля, В. Хаджай Мешна, ем. учит. Ю. Федевич Орховичі, д-р С. Савочка Пістинь, о. А. Слонський Ляшки, О. Кузьмів Перемишль, І. Вовк Риша. Воля, В. Подільський Станиславів, О. Дорожинська Стрий, суд. І. Белей Сянік, Д. Гнідан Томашів Маз., о. І. Юхнович Тухля, о. С. Городецький Урмань, о. В. Ломей Єзупіль і ем. упр. шк. А. Молчко Яворів, 1·50 управит. школи С. Саупський Загуж і д-р М. Хаврона Перемишляни, 1·10 емерит. упр. шк. О. Курдидик Станиславів, 1 В. Мацюрак Борислав, А. Хоптяк Брошнів, лікар В. Кміфас Варяж, Д. Новицький Вибранівка, П. Гелета Бадиці, о. В. Паславський Грґино, М. Павлик Жовква, К. Василів Іздебки, О. Мокуля Калуш, Я. Мельник Кошилівці, М. Чорній Косів Ст., О. Сольчаник Краків, О. Пацкань, О. Струкова Ксенжополє, проф. І. Буцманюк Львів, М. Рожицька Лопушанка, О. Кутинський Луків, Г. Плахота Лучиці, чит. Просв. Мшана, Д. Жук Павлова, С. Сенета Пйотркув, чит. Просв. Путятинці, І. Шинка Пшебдуж, М. Кисіль Раковець, о. Ю. Галькевич Рожанка, С. Голодюк і В. Білик Рикі, О. Филипович Самбір, Л. Хоняк, І. Скібінський Спиш, О. Нагірний Сколє, учит. Ю. Гумінилович Станькова, А. Санфертова Стравчин, В. Ільницький Стрий, Р. Леонтович Улицько, М. Пастернак Цвіж, Я. Ткачук Чемерниці, І. Майківська Ямерсталь, Т. Антоняк Старява, 0·50 В. Гупул Креховичі, В. Чепіль Мединичі, М. Тереховський Познань і І. Савосько Скальмєжице.

Заграниця: Обєднання Нюйорк 50 дол., Т-во „Молода Україна" (В. Загурський) Горгам 30 дол., І. Побуцький, зб. з Лист Свята, Шикаго 26 дол. і М. Заварух, Олд Бріджпорт 22·61 зл.

Усім жертводавцям щиру подяку складає отсим

УПРАВА

Т-ва Український Фонд Воєн. Вдовиць і Сиріт — Львів, Потоцького 18 [illegible]

Присилайте передплату!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0,35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60
„ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка	1/1	зол. 480·—
„ „	1/2	„ 250·—
„ „	1/4	„ 130·—
„ „	1/8	„ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів Ринок 10.